

Vrijwilligers die
armoede bestrijden
in alle windstreken

FIDESCO

Katholieke organisatie voor
internationale solidariteit

Driemaandelijkse nieuwsbrief - bewerkt door Fidesco
**No. 1,
December
2008**

MADAGASKAR
FYSIOTHERAPEUTE
MIEKE SCHOLTE

Mieke Scholte

53 vrijwilligers op missie

De afgelopen twee maanden zijn maar liefst 53 Fidesco vrijwilligers vertrokken naar hun bestemmingen. 35 kandidaten zijn in een gevorderd stadium van hun voorbereiding en zullen rond maart 2009 vertrekken. Om te voldoen aan de vele nieuwe verzoeken om gekwalificeerde vrijwilligers voor het najaar van 2009, zoekt Fidesco dringend sponsors.

Wat is FIDESCO ?

FIDESCO is een katholieke organisatie voor internationale solidariteit die vrijwilligers over de hele wereld uitzendt om competenties en ervaring te benutten voor humanitaire- en ontwikkelingsprojecten. Fidesco heeft reeds 28 jaar ervaring. Vandaag de dag ondersteunt Fidesco met meer dan 130 vrijwilligers uit acht landen projecten in 30 landen.

www.fidesco.nl

Kennismaking gevolg honger: groeistoornis

Tonga soa! Met grote letters stond deze welkomstgroet op een bord op het vliegveld. 6 oktober arriveerde ik in Antananarivo, de hoofdstad van Madagascar. Na een lange voorbereidingsperiode en een intens afscheid van familie en vrienden was het eindelijk zo ver. Met twee grote tassen vol kleren, voetballen, boeken en franse leermethoden stond ik op vliegveld Düsseldorf om op weg te gaan naar mijn nog onbekende nieuwe thuis. De komende twee jaar zal ik in Madagascar wonen en werken. Uitgezonden door de Katholieke ontwikkelingsorganisatie Fidesco ga ik op missie om de fysiotherapieafdelingen op twee plekken in Fianarantsoa te verbeteren.

Madagascar was tot een paar maanden terug voor mij een onbekend land. Ik ben dan ook de afgelopen tijd veel gaan lezen over dit eiland. Het ligt ten zuid oosten van Afrika, is ongeveer 17x zo groot als Nederland en heeft een schitterende

en exclusieve
flora en fauna.

Madagascar is sinds 1960 onafhankelijk, na jaren van kolonisatie door Frankrijk. De talen die gesproken worden zijn het Malagasy en Frans. De ruim 19 miljoen inwoners leven vooral van de landbouw. Madagascar is een van de armste landen ter wereld. Meer dan de helft van de bevolking leeft onder de armoedegrens. Veel kinderen moeten werken en kunnen niet naar school. Schoon drinkwater en gezondheidszorg is lang niet voor iedereen toegankelijk.

Na een zeer goede reis en een hartelijk welkom door de Fidesco vrijwilligers in Antananarivo, vertrok ik de volgende dag naar Fianarantsoa. Fianarantsoa is een van de grotere steden van Madagascar en ligt ongeveer 500 km ten zuiden van de hoofdstad. Deze reis, die ik aflegde met een taxi, ging over de hoofdweg van Madagascar. Deze hoofdweg is smal, vol gaten en wordt door alles en iedereen gebruikt. Luid toeterend passeerden we kuddes zeeboes (lokale koeien met een bult), kippen, schoolkinderen, fietsers, mensen met volgeladen houten karretjes en stinkende vrachtauto's. Door de uitlaatgassen en het constant remmen

op de slingerende weg werd ik al snel behoorlijk ziek. Ondanks dat heb ik wel kunnen genieten van het schitterende uitzicht. Glooiende heuvels met rijstevelden, naaldbomen langs riviertjes en exclusieve vogels in bananenbomen. Door deze reis kreeg ik een mooie eerste indruk van het land. 's Avonds arriveerde ik op le ferme

école de Andriamboasary. Deze boerderij ligt 10 km buiten de stad en is mijn woonverblijf. Er woonden bij mijn aankomst al drie Franse Fidesco vrijwilligsters die mij hartelijk ontvingen. Zij zijn verantwoordelijk voor deze boerderij, die tevens een landbouwschool is. Daarover meer in een volgend verslag. Na een goede nachtrust, maakte ik de volgende dag kennis met Père Zocco. Deze Italiaanse priester is de econoom van het bisdom en verantwoordelijk voor de Fidesco missies in Fianarantsoa. Hij is bijna 80 jaar, maar zit nog boordevol energie. Na een kort gesprek over voetbal, besprak ik met hem mijn missie. Mijn taak wordt het om op twee plekken de fysiotherapie afdeling op te zetten of waar nodig te verbeteren.

Het preventorium

Mijn eerste dagelijkse werkplek is een preventorium. Dit is een soort revalidatiecentrum voor kinderen in de leeftijd van 2 tot 13 jaar met een lichamelijke handicap. Het centrum is 10 jaar geleden opgericht door paters en wordt geleid door zusters karmelietessen van de missie en lokale vrijwilligers. In het centrum wonen 50 kinderen die ten gevolge van aangeboren klompvoetjes en door ondervoeding ernstige afwijkingen aan hun voeten en benen hebben. Dit uit zich in O-benen, x-benen en grote standveranderingen van hun enkels. Tevens zijn de kinderen klein en hebben ze vaak een slechte conditie. De kinderen worden meestal door de ouders naar het preventorium gebracht. Vervolgens wordt gekeken wat de specifieke problemen zijn en hoe deze het beste verholpen kunnen worden. De behandeling kan bijvoorbeeld zijn dat we de benen spalken of kinderen orthopedische schoenen geven. Indien nodig worden de kinderen geopereerd in een lokaal ziekenhuis. Hierna begint een lang revalidatietraject. Samen met twee lokale fysiotherapeuten werk ik in een kleine maar goed verzorgde fysiotherapie ruimte. Ik was positief verrast door de aanwezigheid van veel, goed verzorgd materiaal. De vele soorten ballen, evenwichtsplanken, fietsen etc.

zorgde

ervoor dat ik direct enthousiast aan de slag wilde gaan. We geven de kinderen therapie om hun gewrichten te mobiliseren en hun conditie en stabiliteit op te bouwen. De kinderen lopen vaak jaren rond met een handicap voordat ze geholpen worden. Hierdoor hebben ze een verstoorde motoriek. Basale vaardigheden als lopen, traplopen, springen, hurken en fietsen zijn dan ook belangrijke aandachtspunten. Ik vond het ontzettend moeilijk om te zien hoe ernstige problemen ontstaan zijn door ondervoeding. Bij de jongste kinderen zijn deze afwijkingen vaak nog goed op te lossen omdat hun botten nog veel kraakbeen hebben. Bij de oudere kinderen zijn correcties echter moeilijker. De ernstigste problemen zijn dan ook bij deze oudere kinderen. Zo woont Ellah bijvoorbeeld al geruime tijd op het preventorium. Ze is 9 jaar oud en had een extreme vorm van x-benen. Inmiddels is ze geopereerd en kan ze haar knieën 90 graden buigen. Ze weet dat de therapie soms pijnlijk is, maar komt altijd enthousiast de zaal binnenstappen. Het doorzettingsvermogen waarmee deze kleine meid elke dag weer oefent is echt een inspiratie.

Zij spreekt nauwelijks Frans, maar krijgt het toch voor mekaar om mij Malagasy te leren. Ja mijn Malagasy docente is 9 jaar oud en erg behulpzaam en geduldig. Inmiddels heb ik een moeder ontmoet die haar zoontje kwam brengen. Haar zoontje van 3 jaar heeft een klompvoetje. Omdat zijn vader dit ook heeft, vond men het in eerste instantie niet belangrijk om hier wat aan te laten doen. Mensen met een handicap worden echter vaak als minderwaardig gezien en zijn het uitschot van de samenleving. Hierdoor hebben ze nauwelijks toekomstperspectief. Behandeling is dus erg belangrijk. Uiteindelijk werd, wellicht onder lichte druk van grootmoeder, het jongetje naar het centrum gebracht. De armoede in de ogen van de moeder en de hoop dat we haar zoon konden helpen, raakte mij. Aan de ene kant riep de Hollander in mij: "waarom breng je hem nu pas?" Aan de andere kant begreep ik wat voor een grote en moeilijke stap het voor haar was om haar zoontje bij ons achter te moeten laten. In Afrika heerst veel onwetendheid over

SENEGAL

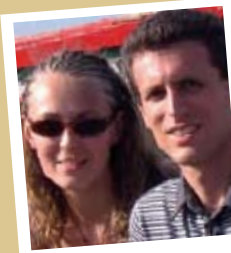
STRIJD TEGEN HIV/AIDS

een kantoorbaan na werktijd hun eigen veld te zien bebouwen om te kunnen overleven. "Fidesco heeft een reële kennis omtrent productverwerking ontwikkeld „Aan het einde van het seizoen van mango's of tomaten, rotten de vruchten. Er zijn er te veel van", vertelt Marie Sardet. Wij bouwen daarom werkplaatsen voor jam op vuurpotten. " Met deze preservatietechniek raakt men op den duur vertrouwd met planning. De productie is eerst bestemd voor de familie en overschotten kunnen verkocht worden."

Om over te stappen van een landbouw die gericht is op levensonderhoud naar een gericht op handel, is productie alleen niet voldoende. Men moet ook leren te verkopen. Vaak zijn de boeren niet goed georganiseerd en worden zij prooi van afpersers die hun producten tegen slechte prijzen kopen. "Wij helpen zoeken naar winstgevende afzetmogelijkheden. Zo heeft Fidesco in Madagascar een onderneming opgezet die melk van de boeren van het gebied koopt en in kaas verandert: „Als zij weten dat ze melk voor een goede prijs kunnen verkopen, willen ze hun productie wel verhogen. Wij proberen deze kazen te verkopen aan restaurants," aldus Benoît Latour. "Met kwaliteitsproducten kunnen wij concurreren met ingevoerde producten en belangrijke marges verkrijgen. Het is aan ons garanties te geven over hygiëne en marketing te doen."

De waarde van het voorbeeld

Fidesco verzorgt ook overal vorming. Het landbouwcentrum in Lotta, Indonesië, heeft haar eerste trainingen gegeven over de praktijk van het composteren. Praktische werkzaamheden en theorie vullen elkaar aan. „Het is absoluut noodzakelijk om de problemen van de boeren te begrijpen, verzekert Jean Robin. "Men onderwijst alleen goed wat men zelf uitoefent. "Het is een manier om een vaak geminacht beroep te herwaarderen. In Malagasy, de taal van Madagascar, is er geen woord "landbouwer" aan te stellen", vertelt Benoît Latour, "Men ziet het als een gebrek aan een beroep." De minachting is zodanig dat ingenieurs en landbouwkundigen niet het veld ingaan. De herwaardering van het beroep zal dan ook alleen door het inkomen tot stand komen. Met het oog hierop is de enige kans voor deze boeren een prijsverhoging van landbouwproducten. "De voorwaarde is dat we ze helpen meer te produceren en op winstgevende markten te komen", aldus Jean Robin. "Dit jaar heeft Fidesco extra veel aanvragen voor landbouwposten ontvangen. Het landbouwkundig comité rekruteert daarom bevoegde vrijwilligers om zijn benadering van landbouwontwikkeling te bevorderen."

thibaud en
maëlle

Thibaud en Maëlle zijn in maart 2007 vertrokken. Beiden zijn project managers voor het bisdom van Dakar. Een ervan is de Aids ondersteuning, waarmee Thibaud zich bezighoudt.

"In het geneeskundige Centrum van Dakar probeert het laboratorium te beantwoorden aan de noden van patiënten met een gering inkomen. Tegelijkertijd is het doel de inkomsten te verdrievoudigen in drie jaar tijd (wat realistisch is), zodat de Aids ondersteuning een deel van de activiteiten kan financieren zonder te wachten op middelen van buitenaf. De grootste moeilijkheid is dat het laboratorium personeel bepaalde gewoonten heeft... de sfeer is te gemoedelijk, terwijl er meer een "business" dynamiek en ethiek moet komen als wij willen dat dit laboratorium echt zijn rol vervult.

Tegelijkertijd is er de uitdaging om de werkzaamheden in het ziekenhuis van de grond te laten komen. Het nieuwe gebouw biedt nieuwe kansen voor het Aids programma: er zijn opleidingen van voorlichters voor preventie van de overdracht moeder-kind en geneeskundigen die de effecten van het virus op de dragers afremmen.

Het centrum wil een groot centrum voor aidsbestrijding worden, een belangrijke actor in Senegal. Men rekent op mij om de financiële evenwicht van het project te waarborgen, dat investeringen volgens de regels gebeuren. Het is een reële uitdaging voor de Aids ondersteuning om de verschillende lopende projecten tot een goed einde te brengen (een dozijn)! Zo vaak kunnen we de moed verliezen..."

Thibaud

De dreiging van een voedselcrisis

De prijsstijging van graangewassen zorgt op dit moment voor een zeer fragiele voedselsituatie in het Zuidelijk halfrond. In veel landen dreigt een voedselcrisis, die het belang van duurzame landbouw in deze gebieden aantoon. Fidesco helpt er mee een “groene revolutie” te bewerkstelligen... met 27 jaar ervaring, goed opgeleide vrijwilligers en een coherente strategie.

“De prijs van een zak rijst van 50 kilo is omhoog gegaan van 14.000 tot 20.000 frank”, stelt Guillaume Chopinet, vrijwilliger van FIDESCO in Burkina Faso, vast. “De prijzen zijn letterlijk ontploft, met een stijging van ongeveer 76% tussen december 2007 en april 2008 volgens de prijsindex voor rijst van de Verenigde Naties. Ook landbouwproducten als tarwe, melk, olie en suiker zijn zwaar getroffen.” De kostenstijging van levensmiddelen maakt veel ontwikkelingslanden ongerust. Daar neemt voedsel 60 tot 90% van de begroting van een familie in beslag, dit tegenover 10 tot 20% in de ontwikkelde landen. En een voedselcrisis kan makkelijk in een sociale crisis veranderen, zoals de oproeren in Ivoorkust, Egypte, Senegal, Haïti en in enkele Aziatische landen hebben laten zien.

Technische ondersteuning

Voor Fidesco is de ontwikkeling van de voedselsituatie een belangrijk punt van bezorgdheid. Als NGO met plaatselijke projecten - landbouwscholen in Madagascar en Kongo, een irrigatieprogramma in Burkina en een nieuw opleidingscentrum in Indonesië – ziet het de noodzaak van een globale benadering van het landbouwprobleem. Daarom heeft Jean Robin, directeur van Fidesco internationaal en eveneens landbouwer, twee jaar geleden een landbouwcomité samengesteld. Deze bestaat uit deskundigen die het werkterrein kennen. “Landbouw is een delicaat onderwerp”, voegt Benoît Latour, oud-vrijwilliger in Madagascar en lid van het landbouwcomité van FIDESCO, toe. “Er is een strategie nodig om niet contra-productief bezig te zijn”. Het doel is Fidesco vrijwilligers te ondersteunen op technisch niveau. Dat begint bij de rekrutering. Het comité schat van elke kandidaat voor een landbouwkundig project de

specifieke bevoegdheden en benodigde capaciteiten in. Omdat een jonge ingenieur noodzakelijkerwijs geen specialist op een „terrein“ is, loopt hij een praktische stage. Een voorbeeld: alvorens te vertrekken naar de andere kant van de wereld om melk te veranderen in kaas, maakt iemand 15 dagen kaas in Bretagne, waar hij met de producent, de dierenarts en andere betrokken de hele “voedselproductiecyclus” doorloopt.

Bezoek ter plaatse

De vrijwilligers kunnen ook hun concrete problemen voorleggen aan het comité, dat zich inzet om een oplossing te vinden. Fidesco's ervaring op landbouwkundig gebied is bijvoorbeeld toegankelijk via een internet database vol praktische handleidingen en adviezen. Marie Sartet komt net van Kongo terug. Als veefokster van bio-kippen en lid van het landbouwcomité, heeft zij de hele productiecyclus nagelopen: „Men was bezorgd omdat de kippen niet normaal groeiden. Zo bleek dat zij regelmatig geen water kregen. Wij hebben kunnen uitleggen dat er permanent water voor hen moet zijn. “ Dat kan hard lijken, maar met veeteelt kun je niet improviseren. Benoît Latour was in februari nog in Madagascar. Hij had er de gelegenheid alle verrichtingen van het komend jaar op een lijst te zetten: de opleidingsmodule, te graven putten, telkens te veranderen motor... “wij kijken wie zich waar mee bezighoudt, hoeveel het kost, welke belangstelling er voor het centrum is. Vervolgens maken we een voorbegroting.”

Familieexploitaties

In tegenstelling tot een inentingscampagne, vraagt landbouw veel tijd“, observeert Jean Robin. “Het is een eis die verklaart waarom landbouwontwikkeling vaak wordt verwaarloosd.” Toch blijft voedsel een eerste noodzaak. In het Zuiden moet men eerst in het eigen voedsel voorzien en dan pas de verkoop van landbouwproducten op solvabele markten beogen. „In deze landen is zo'n beetje iedereen landbouwer“, merkt Benoît Latour op. In Madagascar is het zelfs gewoon mensen met

Sandra Scholey-Snoeren, voorzitter Fidesco Nederland

In de afgelopen maanden heeft Fidesco 53 nieuwe vrijwilligers uitgezonden, waaronder 17 echtparen, naar 18 verschillende landen. Ongeveer de helft van de uitgezonden echtparen vertrekt op missie samen met hun kinderen, waardoor er naast de 53 nieuwe vrijwilligers ook

een twintigtal kinderen op missie zijn gegaan. Vanuit Nederland is naast Mieke ook Marieke Leferink vertrokken. Marieke zal als verpleegkundige werkzaam zijn in Suriname. Fidesco vrijwilligers zijn met name actief in Afrika en Latijns Amerika, maar ook Azië blijft onder onze aandacht.

behandelmogelijkheden. Ook woont de familie van de kinderen vaak in dorpen in de omgeving en hebben ze slechts een keer per maand de mogelijkheid hun kinderen te bezoeken. Deze moeder liet haar kind letterlijk voor 2 jaar achter in de hoop dat wij hem kunnen helpen. Wat een vertrouwen van deze moeder en wat een verantwoordelijkheid voor ons. Mijn collega's zijn Malagasiërs met een lokale opleiding. De twee fysiotherapeuten spreken goed Frans en zijn erg geduldig met mijn taalprobleem. Hun kennisniveau is redelijk goed. Mijn communicatie met de kinderen verloopt in het Frans, enkele woorden Malagasy, met veel gebaren en via mijn collega's. Deze combinatie is hilarisch maar verloopt best goed. De fouten ten gevolge van miscommunicatie worden smakelijk weg gelachen. Het is leuk om te zien hoe goed je contact op kunt bouwen met kinderen met slechts enkele woorden Malagasy. Met wat aandacht verover je in een mum van tijd hun harten.

De School

Drie ochtenden per week werk ik op een normale school met twee speciale klassen voor meervoudig gehandicapte kinderen. Deze klassen zijn donker en bezitten weinig materiaal en oude banken. Omdat er geen toilet in de buurt is doen de kinderen hun behoefte in een emmer buiten of in een hoek van de speelplaats. Veel kinderen zijn incontinent, maar hebben geen luier. De vloer en banken zitten dus geregeld vol urine. U kunt zich voorstellen dat deze situatie niet bevorderlijk is voor de gezondheid van de kinderen. In beide klassen is een docente die de orde handhaaft over respectievelijk 20 en 8 kinderen in de leeftijd van 4 tot 21 jaar. De klassen zijn ingedeeld op niveau. In de eerste klas zitten de 8 zwak begaafde kinderen. Echt les geven is hier niet mogelijk. De docente is met name bezig de kinderen rustig te houden en contact met ze te maken. De tweede klas is van een hoger niveau. Ondanks dat de meeste kinderen hier nauwelijks spreken is communicatie met hun goed mogelijk. De docente geeft hier ook echt wat onderwijs en zelfs wat bewegingstherapie. De beide docentes zijn Malagasiërs die vol energie zitten en leuk met de kinderen om gaan. Alhoewel het me toch verbaasde dat het in Madagascar nog overal normaal is om kinderen te straffen met een stok. Aangezien er geen aparte fysiotherapie ruimte is werk ik in de eerste klas. Er is hier een apart hoekje gecreëerd met een waggel houten bed en een grote

Jaren geleden ben ik ook zelf met Fidesco op missie vertrokken. Als arts heb ik drie jaar in een gezondheidscentrum gewerkt in Guinée (West Afrika). Een van de dingen die ik tijdens mijn missie heb gedaan, was het opzetten van een kraamkliniek, aangezien 70% van de vrouwen in Conakry voor hun bevalling thuis bleven, zonder medische begeleiding, met alle gevolgen van dien. Ondertussen worden er in deze kraamkliniek jaarlijks meer dan 1000 kinderen geboren. Dit als voorbeeld van hoe ook Fidesco meewerkt aan de realisatie van de millenniumdoelen, in dit geval het terugdringen van kindersterfte en verbetering van de gezondheid van moeders. Toen ik eind 2000 mijn missie in Guinée beëindigde en terugkwam naar Nederland waren deze millenniumdoelen hoogst actueel. Regeringsleiders van 189 landen besloten in 2000 om vóór 2015 de belangrijkste wereldproblemen aan te pakken. Deze voornemens werden vastgelegd in acht concrete doelstellingen. Maar 2015 nadert gestaag en helaas lijken we nu al te moeten vaststellen dat de meeste doelstellingen niet gehaald zullen worden. Gelukkig is er op veel punten wel verbetering te zien. Deze is voor een groot deel te danken aan de inzet van ontelbaar vele mensen in kleinschalige lokale projecten. Ook onze vrijwilligers zetten zich met hart en ziel in voor minderbedeelden waar ook ter wereld.

Zo zijn zij een teken van hoop voor de mensen om hen heen, een lichtpuntje in de duisternis. Bij ons is de donkere tijd ook weer aangebroken, korte dagen en lange nachten waarin we samen mogen uitzien naar Kerstmis, feest van licht in de duisternis. Mag ik jullie uitnodigen om in deze tijd ook zelf een lichtpuntje te zijn en waar mogelijk mee te werken aan een betere wereld, voor de mensen in ontwikkelingslanden, maar ook voor de mensen om u heen, bijvoorbeeld door uw steun aan onze vrijwilligers. Want zij hebben uw steun hard nodig om zich, in voorspoed en tegenslag, te kunnen blijven inzetten.

TERUG UIT SURINAME

LERARES
IRENE PELSER

irene pelsler

De Nijmeegse vrijwilliger Irene Pelsler kwam in September na twee jaar missie terug uit Suriname, waar ze als docente werkte op een internaat en een basisschool. Ook droeg ze bij aan diverse maatschappelijke/kerkelijke activiteiten.

Over haar vele ervaringen met de missie zegt ze onder meer het volgende:

“Bij Marriage Encounter mocht ik mee presenteren op de laatste dialoogavond. Die vrijdagavond was het thema erg toepasselijk: afscheid nemen. Door middel van ieders persoonlijke verhaal gingen we de diepte in en in dialoog met elkaar. Een hele rijke avond. Het afscheid voor mij was dan heel concreet, maar iedereen neemt dagelijks afscheid van zoveel dingen. Je moet er gewoon aan geloven. Ik was in elk geval dankbaar om deze ‘familie’ van Marriage Encounter te mogen leren kennen. Ze hebben me geholpen te groeien in relatie tot anderen. Het was dan ook heel fijn om mijn laatste avond samen met hen door te brengen.”

“Als ik nu terug kijk op mijn missie, dan zie ik dat er enorm veel gebeurd is. Het was lang niet altijd even gemakkelijk, vooral het eerste jaar niet. Maar zonder het eerste jaar, kon het tweede jaar niet zo goed lopen. Zonder vallen, kunnen we niet opstaan. Ik zie het als een enorme groei, de hele missie heeft me doen groeien op persoonlijk, professioneel en geestelijk vlak: een hele rijke ervaring!”

madagas

tractorband. Deze laatste gebruik ik, bij gebrek aan ander materiaal, om loopoefeningen mee te doen. Ook gebruik ik mijn eigen voetballen en leen ik enkele puzzels, papier en duplo van de klassen. Enkele jaren geleden is er kort een fysiotherapeut actief geweest op de school. Veel kinderen hebben nooit of sindsdien geen fysiotherapie gehad terwijl alle kinderen een bewegingsprobleem hebben. Op mijn eerste werkdag kreeg ik meteen 10 kinderen toegewezen. Een anamnese afnemen bij deze kinderen is onmogelijk. Daarom probeerde ik via de ouders een beeld te krijgen van de kinderen wat uiteindelijk een vaag beeld opleverde. De eerste dagen heb ik dus vooral onderzoeken gedaan om te kijken wat de aandachtspunten bij de kinderen zijn. Van hieruit heb ik een behandelplan per kind opgesteld en ben ik aan de slag gegaan met vooral het trainen van de basale vaardigheden.

Bij de jongste kinderen is tevens het doel om het gedrag te verbeteren. Nandrianita is 7 jaar en heeft een mentale retardatie en een ernstige vorm van autisme. Hij beweegt weinig en stereotiep, contact maken is nauwelijks mogelijk. In overleg met zijn moeder ben ik dan ook begonnen om het contact te verbeteren en de stereotype bewegingen te verminderen. Twee van mijn patiënten volgen normaal onderwijs aangezien ze alleen een fysieke handicap hebben. Een van de twee, Faniry, heeft op driejarige leeftijd de mazelen gehad. Dit heeft zich ontwikkeld tot een infectie in de wervelkolom en sindsdien is zij incontinent en heeft ze een gedeeltelijke verlamming van de onderste extremiteit. Inmiddels is zij 13 jaar. Ze heeft nooit therapie gehad en loopt met twee krukken en op te kleine schoenen. Ik heb de hoop dat Faniry over een paar maanden stukken beter kan lopen en misschien zelfs zonder krukken.

Omdat de klas maar klein is oefen ik vaak met de kinderen buiten op de speelplaats. Hierlangs loopt een drukke weg. Geregeld blijven groepen mensen staan kijken hoe deze vazaha (blanke vreemdeling) enthousiast oefent met de kinderen. Zij zijn het niet gewend om veel blanken of gehandicapten te zien. Deze combinatie is dan ook een attractie voor de hele buurt. Concluderend is mijn werk op deze school door de complexe aandoeningen en de beperkte middelen een geweldige uitdaging en een mooie combinatie met het preventorium.

Het dagelijks leven in Fianarantsoa

Mijn werk en reistijd nemen een groot deel van mijn tijd in beslag. Dagelijks rij ik twee keer naar mijn werk, volop genietend van de actieve rijstijl en het leven langs de weg. Geregeld kom ik bekenden tegen die op weg zijn naar hun werk en hun oprecht enthousiaste groeten doen mij veel deugd. Vaak ook is mijn auto een gratis taxi voor bekenden

REPORTAGE

FYSIOTHERAPEUTE

MIEKE SCHOLTE

die naar de stad willen en anders ruim een uur moeten lopen. Naast mijn werk probeer ik dagelijks een uur Frans te leren. Veel Malagasiërs zijn tweetalig en soms spreekt een enkeling gebrekkig engels. Om te communiceren moest ik dus op zijn minst Frans leren. Ik heb nooit een talenknobbel gehad dus dit is een hele uitdaging voor mij. Het kostte mij in het begin ontzettend veel moeite om mensen te begrijpen en mezelf verstaanbaar te maken. Gelukkig merk ik dat ik steeds meer begin te begrijpen en dat ik soms zelfs hele gesprekken heb in het Frans. De Malagasiërs zijn erg geduldig en helpen me goed. Ook merk ik dat op de momenten dat ik echt behoefte heb aan een normaal gesprek, ik iemand tegen kom die goed engels spreekt. Ik ervaar dit echt als een zegen en zie uit naar het moment dat ik goed met iedereen kan praten.

In Fianarantsoa wonen meerdere franse Fidesco vrijwilligers die werkzaam zijn in verschillende Bisdome- en schoolprojecten. Elke vrijdagavond komen we samen in een klooster om te bidden. Het is fijn om even een moment van bezinning te hebben, elkaar te ondersteunen in gebed en de mogelijkheid te hebben om ervaringen te delen. Hierna gaan we ergens in de stad eten. Een moment van Europese ontspanning, wat soms echt nodig is tussen alle Afrikaanse hectiek.

Na drie jaar op de boerderij gewerkt te hebben vertrok, drie weken na mijn aankomst, een van mijn franse huisgenoten. Er werd een groot veloma (afscheidsfeest) georganiseerd voor de arbeiders en vrienden. Het was schitterend om te zien hoe goed zij geïntegreerd was in Madagascar en wat zij betekend heeft voor de lokale bevolking. Verschillende vrienden en oudere arbeiders gaven een speech of een afscheidscadeau. Ook gaf zij zelf een speech in het Malagasy. Er werden vele velomoa-liederen gezongen en uiteraard werd er op zijn Afrikaans gedanst. Haar afscheid was voor mij een kennismaking met veel Malagasiërs en hun cultuur.

In de laatste week van oktober bracht Jean Robin, de directeur van Fidesco, een bezoek aan Madagascar. Fidesco controleert geregeld de werkplekken van hun vrijwilligers, bezoekt de lokale partners en bespreekt met hun de nood aan nieuwe vrijwilligers. Ik ken de directeur van mijn voorbereidingsweken in Frankrijk en het was goed om hem weer te ontmoeten en met hem mijn werkplekken te bespreken. Toen ik hem vroeg wat hij van de werkplekken vond, wees hij me op de Bijbeltekst Matthëus 25: 31-41: "Ik verzeker jullie, alles wat je voor één van deze minste broeders van Mij hebt gedaan, heb je voor Mij gedaan." De kinderen op het preventorium en op de school hebben hulp en liefde nodig. Als wij het ze

niet geven, geeft niemand het ze. Zij zijn in dit land de meest onderschatte broeders. Deze erkentelijkheid voor ons werk van Jean Robin is een extra stimulans om door te gaan. Van harte wil ik u allen danken voor uw steun, gebed en financiële giften. Het is fantastisch om te merken dat u mijn werk steunt. Graag wil uw vragen te bidden voor een verbetering van de levensomstandigheden in Madagascar. Rest mij om u allen een Vitasoaniny noely, ho tratin taona (zalig kerstfeest en een gelukkig nieuwjaar) te wensen. Ik wens van harte dat 2009 veel zegen en alle goeds zal brengen voor u allen: Geloof in Gods voorzienigheid, hoop op een open hart in de westerse wereld voor ontwikkelingslanden en liefde voor de medemens.

Veloma
Mieke Scholte

Ondervoedingproblematiek

Veel ouders hebben dagelijks slechts 200 ariary (ongeveer 8 eurocent) om een kind te voeden. Als u weet dat een ei 250 ariary kost, kunt u begrijpen dat ondervoeding een zeer groot probleem is. De meeste kinderen krijgen dagelijks alleen een rijstmaaltijd op school en 's avonds nog een beetje rijst of brood. Ondervoeding is het chronisch gebrek aan een of verschillende voedingsstoffen. De beperkte hoeveelheid voedsel die de kinderen binnen krijgen, gaat naar de vitale organen. Hierdoor kunnen ernstige afwijkingen en gebreksziekten ontstaan. Kinderen met oedeembuikjes, rachitis (afwijkingen aan botten en gewrichten), groeiachterstanden, bloedarmoede en verlammingen worden behandeld in het ziekenhuis en op het preventorium. Er is een speciale school voor kinderen die blind zijn door vitaminetekort. Als deze kinderen niet behandeld worden blijven ze vatbaarder voor ernstige ziektes en blijft de kindersterfte hoog. Ook blijft hun geestelijke groei achter en zijn ze doodmoe na vijf minuten voetballen. Een verbetering van de levensomstandigheden, beter onderwijs en een eerlijkere verdeling van de voedingsstoffen in de wereld is essentieel om deze ernstige problematiek aan te pakken.

In deze nieuwsbrief vraag ik graag uw steun voor het personeel van het gezondheidscentrum St. Gabriel in Conakry, Guinée.

Het gezondheidscentrum vierde vorig jaar (2007) zijn 20 jarige bestaan. Het centrum kent een grote populariteit onder de lokale bevolking en wordt dagelijks door tussen de 400 en 500 mensen bezocht. Redenen hiervoor zijn de kwaliteit van de medische zorg en de lage forfaitaire patiëntenbijdrage die we proberen te waarborgen. Tot ongeveer twee jaar geleden stelden deze lage tarieven het centrum toch in staat een hoge mate van autofinanciering te bereiken, maar de fors verslechterde economische situatie in Guinée maakt

Wie wil rijst als salaris?

dat momenteel onmogelijk. De huidige economie in Guinée kenmerkt zich door een enorme devaluatie van de Guineaanse Franc. Waar € 1,- in 2005 nog gelijk stond aan 3.500 FGN is dat op dit moment 5.200 FGN. Hoewel de koers soms slechter is geweest dan nu, zijn door de wereldwijde voedselcrisis de prijzen van voedsel alleen maar gestegen. Naast een gebrek aan zuiver water heeft het grootste deel van de bevolking in de hoofdstad van Guinée nu ook te kampen met honger. De gevolgen voor belangrijke uitgaven als onderwijs en gezondheidszorg laten zich raden.

In het gezondheidscentrum St. Gabriel leidt dit tot een onhoudbare situatie. De armoede brengt ons ertoe de forfaitaire patiëntenbijdrage zo laag mogelijk te houden, om voor alle bevolkingsgroepen de toegang tot medische zorg te blijven waarborgen. De keerzijde hiervan is dat er geen sprake meer kan zijn van autofinanciering binnen het centrum. Sinds twee jaar draagt Fidesco Nederland daarom bij aan de lonen van de dertig Guineanen die in het centrum werken. Zij ontvangen maandelijks een bonus in de vorm van 50 kg rijst per werknemer (de basisvoeding voor een gemiddeld gezin in Guinée).

We zijn erg dankbaar voor de gulle gevers die al langere tijd meewerken aan deze loonsubsidie voor het personeel. Omdat er geen perspectief is op een spoedig economisch herstel in Guinée, vragen we hen, maar ook u om een hernieuwde bijdrage. Een zak van 50kg rijst kost plaatselijk ongeveer € 25. De subsidie gaat dus om een totaal bedrag van zo'n € 9.000. Hiermee kunnen de medewerkers van St. Gabriel zelf weer een jaar bijdragen aan de gezondheid van vele anderen. **Mede namens hen, wens ik u prettige feestdagen en een gelukkig 2009.**

met vriendelijke groet,

Sandra Scholey-Snoeren

Voor uw bijdrage...

Fidesco biedt verschillende wijzen om missies financieel te ondersteunen. U kunt daarbij altijd rekenen op onze discretie en verantwoording over de besteding. Steun ons via:

De antwoordcoupon: U dient deze volledig in te vullen en naar het hierop vermelde adres sturen. Geef daarbij aan of het om een eenmalige donatie of om een periodieke overschrijving gaat.

Internet: Op de website www.fidesco.nl kunt u via IDeal op veilige wijze online doneren.

Giraal: U kunt geld rechtstreeks overmaken op bankrekening 5660.14.297 of giro 626.19.40 t.n.v. Stichting Fidesco Nederland te Vught, onder vermelding van "donatie + naam vrijwilliger/project".

Wij verzoeken u vriendelijk uw adresgegevens en vermelding van de door u gesteunde vrijwilliger/project naar info@fidesco.nl te mailen of te versturen naar Fidesco Nederland en daarbij aan te geven of u een verslag wenst te ontvangen. U weet dan zeker dat uw geld goed terecht komt. Bij voorbaat dank!

FIDESCO NEDERLAND

Sandra Scholey-Snoeren

Tel. (040) 2222 371
info@fidesco.nl

Willibrorduslaan 23,
5581 GA Waalre